

Chambre des Représentants

SESSION 1964-1970.

] I DÉCEMBRE] 1969.

PROJET DE LOI

apportant certaines modifications au régime des commissions de pensions de la guerre 1914-1918 et à la composition des commissions de pensions du temps de paix.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES (1).
PAR M. BRÜHÛN.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a examiné le présent projet de loi qui tend à réaliser une rationalisation dans le domaine des commissions de pensions de la guerre 1914-1918, et à modifier la composition des commissions du temps de paix en concrétisant une revendication des invalides militaires du temps de paix.

Le Vice-Premier Ministre et Ministre du Budget a fait l'exposé suivant :

Le présent projet tend, en ordre principal, à rationaliser le fonctionnement des différentes commissions de pensions de la guerre 1914-1918 et à simplifier, dans toute la mesure du possible, la procédure devant ces commissions.

(1) Composition de la Commission:

Président: M. Dequae.

A. - Membres: MM. Baeskens, Chabert, Dequae, Meyers, Michel, Persoons, Posson, Vandamme. - Boeykens, Brouhon, Claes (W.), Deruelles (Henri), Detlège, Mottard, Simonet. - Ciselet, De Clercq, Defrelque, Delruelle (Gérard), Gendebten. - Olaerts, Van der Elst. - Defosset.

B. - Suppléants: MM. De Gryse, Goeman, Peeters, Urbain; - Boutet, Hucez, Lemees, Van Deeke. - Hubeux, Pede, Van Lidth de leude, - Goemans. - MorellU.

Voir:

512 (1969-1970) :

- N° 1: Projet de loi.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1969-1970.

11 DECEMBER 1969.

WETSONTWERP

waarbij sommige wijzigingen worden aangebracht aan het stelsel van de pensioencommissies voor de oorlog 1911-1918 en aan de samenstelling der pensioencommissies van vreedstijd.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIËN (1),
UITGEBRACHT DOOR DE HEER BRÜHÛN.

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie besprak dit wetsontwerp, dat ertoe strekt op het gebied van de pensioencommissies voor de oorlog 1914-1918 een rationalisering door te voeren en de samenstelling van de commissies van vreedstijd te wijzigen, waardoor een van de eisen van de militaire invaliden van vreedstijd zou worden ingewilligd.

De Vice-Eerste Minister en Minister van Begroting hield de volgende uiteenzetting:

Dit wetsontwerp strekt er hoofdzakelijk toe de werking van de verschillende pensioencommissies voor de oorlog 1914-1918 te rationaliseren en de bij die commissies gangbare procedure zoveel mogelijk te vereenvoudigen.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Dequae.

A. - Leden: de heren Baeskens, Chabert, Dequae, Meyers, Michel, Persoons, Posson, Vandamme. - Boeykens, Brouhon, Claes (W.), Deruelles (Henri), Deflège, Mottard, Simonet. - Ciselet, De Clercq, Defraigne, Delruelle (Gérard), Gendebten. - Olaerts, Van der Elst. - Defosset.

B. - Plaatsvervangers : de heren De Gryse, Goeman, Peeters, Urbain. - Boutet, Hucez, Lemees, Van Deeke. - Hubsux, Pede, Van Lidth de leude. - Goemans, - Moreau.

Zie:

512 (1969-1970) :

- N° 1: Wetsontwerp.

Ces dispositions sont d'ordre essentiellement technique et ne touchent en rien aux principes de base de la législation concernant les pensions de la guerre 1914-1918.

Elles portent sur trois objets principaux;

Le premier vise la suppression des collèges juridictionnels ou médicaux particuliers créés soit pour trancher les contestations nées à la suite de l'application de certaines lois, soit pour décider que les conditions prévues par ces lois sont remplies.

Il s'agit;

1° de la commission particulière créée par la loi du 13 mai 1929 majorant les pensions des grands invalides;

2° de la commission particulière créée par la loi du 21 juillet 1930 majorant de 50 % certaines pensions de guerre;

3° du collège des experts médicaux institué par la loi du 2 novembre 1938 rouvrant, sous certaines conditions, les délais pour l'introduction des demandes de pensions d'invalidité.

Les attributions de ces commissions, qui étaient d'ailleurs déjà fort réduites, sont confiées aux commissions créées en application de l'article 67 des lois coordonnées sur les pensions militaires pour statuer sur les droits à la pension des invalides de la guerre 1914-1918, à savoir la Commission des pensions militaires (C.P.M.) et la Commission supérieure d'appel (C.S.A.).

Le deuxième objet concerne la simplification de la procédure d'attribution des pensions aux veuves de la guerre 1914-1918 mariées après le fait dommageable,

Dans certains cas, l'intervention de deux commissions était nécessaire pour déterminer la relation éventuelle entre le décès du mari et un fait dommageable attribuable à la guerre,

Aux termes de l'article 4 du projet, une seule commission, la Commission des pensions militaires (C.P.M.) pourra examiner toutes les éventualités concernant cette relation et se prononcer directement sur les droits à la pension de la veuve.

En troisième lieu, le projet tend à normaliser la fonction du commissaire-rapporteur au sein des commissions et à en étendre le champ de recrutement en permettant de désigner à cette fonction, des agents de l'Administration,

Enfin, accessoirement, l'article 6 donne satisfaction à un vœu de l'Association des invalides militaires du temps de paix, en prévoyant la présence d'un représentant de ces invalides au sein des commissions des pensions militaires ou de réparation, lorsque celles-ci examinent une affaire concernant ces invalides.

Il convient d'ajouter enfin que ce projet est de nature, comme l'a d'ailleurs fait remarquer le Conseil d'Etat, à améliorer en les simplifiant et en les adaptant aux besoins actuels, les règles de compétence et de procédure relatives aux droits à la pension de certaines catégories d'invalides et de veuves de la guerre 1914-1918.

Le projet a été soumis au Comité de contact des associations patriotiques qui a marqué son accord sur les mesures qu'il concrétise,

Het gaat hier om hoofdzakelijk technische bepalingen, die geenszins afbreuk doen aan de grondbeginselen van de wetgeving op de oorlogspensioenen 1914-1918.

Die bepalingen betreffen een drievoudig hoofddoel:

Het eerste daarvan is de afschaffing van de bijzondere geneeskundige of rechtsprekende colleges die opgericht zijn ter beslechting van de betwistingen die zijn ontstaan bij de toepassing van bepaalde wetten, ofwel om te beslissen dat aan de in die wetten voorgeschreven voorwaarden is voldaan.

Het gaat hierbij om;

1° de bijzondere commissie die is opgericht bij de wet van 13 mei 1929 tot verhoging van de pensioenen van de groot-invaliden;

2° de bijzondere commissie die is opgericht bij de wet van 21 juli 1930 tot verhoging van sommige oorlogspensioenen met 500/0;

3° het college van geneeskundige experten, opgericht bij de wet van 2 november 1938, waarbij de termijnen voor het indienen van de aanvragen om een invaliditeitspensioen onder zekere voorwaarden opnieuw opengesteld werden,

De bevoegdheden van die commissies, die overigens reeds zeer beperkt waren, worden toevertrouwd aan de commissies die bij toepassing van artikel 67 van de gecoördineerde wetten op de militaire pensioenen zijn ingesteld om uitspraak te doen over de rechten op pensioen van de invaliden van de oorlog 1914-1918, namelijk de Commissie voor militaire pensioenen (C.M.P.) en de Hogere Commissie tot beroep (H.C.B.).

Het tweede doel is de vereenvoudiging van de procedure die wordt gevolgd voor de toekenning van de pensioenen aan de weduwen van de oorlog 1914-1918, die in het huwelijk zijn getreden na het schadelijk feit.

In sommige gevallen was de bemoeiing van twee commissies nodig om het eventuele verband tussen het overlijden van de echtgenoot en een aan de oorlog toe te schrijven schadelijk feit vast te stellen,

Volgens artikel 4 van het ontwerp is maar ~~een~~ commissie, namelijk de Commissie voor militaire pensioenen (C.M.P.), bevoegd om alle eventualiteiten te onderzoeken die betrekking hebben op dit verband en om zich rechtstreeks uit te spreken over de pensioenrechten van de weduwe.

In de derde plaats strekt het ontwerp ertoe het ambt van de commissaris-verslaggever in de commissie te normaliseren en de mogelijkheden tot aanwerving te verruimen door toe te staan dat in dit ambt personeelsleden van de Administratie worden benoemd,

Ten slotte wil artikel 6, op bijkomende wijze, tegemoetkomen aan een wens van de Vereniging van de militaire invaliden van vreedstijd, door te voorzien in de tegenwoordigheid van een vertegenwoordiger van die invaliden in de commissies voor de militaire of voor de verwoedingspensioenen wanneer deze een geval betreffende die invaliden moeten onderzoeken.

Ten slotte zij hier nog aan toegevoegd dat het ontwerp, zoals de Raad van State er trouwens heeft op gewezen, tot doel heeft verbetering te brengen, onder meer door vereenvoudiging en aanpassing aan de huidige behoeften, in de bevoegdheids- en procedureregelen betreffende de pensioenrechten van bepaalde categorieën van invaliden en van weduwen van de oorlog 1914-1918.

Het ontwerp werd voorgelegd aan de contactcommissie van de vaderlandlievende verenigingen, die haar instemming betuigde met de voorgestelde maatregelen.

Discussion générale.

Un membre demande si le Conseil d'Etat a fait des observations concernant le projet.

Le Ministre répond que le Conseil d'Etat a émis certaines remarques mineures concernant la présentation et la forme, mais n'a fait aucune objection fondamentale.

Un autre membre constate la diversité des lois qui régissent les pensions d'invalidité et d'ayants droit de la guerre 1914-1918 et demande si le Ministre n'envisage pas d'en établir une coordination.

Le Ministre répond qu'il s'agit déjà en fait à la base des lois du 23 novembre 1919 et du 31 juillet 1923 coordonnées par l'arrêté royal du 11 août 1923.

D'autre part, leur champ d'application se restreint d'année en année et l'utilité d'un important travail de coordination devient de plus en plus relative,

Il informe la Commission du fait que le Gouvernement envisage de réaliser dans le cadre d'une programmation portant sur les années 1970-1972, certaines simplifications dans la législation actuelle, en ce qui concerne notamment l'introduction de nouvelles demandes ou de demandes de revision pour aggravation.

Le même membre fait observer que les commissions ont compétence pour refuser le bénéfice de la pension aux veuves qu'elles jugent indignes de l'obtenir. Leur décision en la matière est souveraine. Il estime qu'il s'agit là d'un pouvoir exagéré conféré aux commissions.

Le Ministre répond qu'effectivement les commissions sont des juridictions administratives qui se prononcent souverainement sur des questions de fait et des principes de droit et qu'il doit lui-même s'incliner devant ces décisions lorsqu'elles ont acquis force de chose jugée.

Il s'agit cependant ici d'un problème qui déborde du cadre du projet, celui-ci ne visant que des réformes techniques qui ne mettent pas en cause les principes de la législation.

Un membre signale que les invalides ne sont pas toujours reçus par les membres des commissions avec les égards qui leur sont dus.

Le Ministre répond qu'il faut se garder de généraliser en la matière et qu'il peut apporter son témoignage personnel du fait que certains présidents s'efforcent au contraire d'accueillir les personnes qui comparaissent devant eux avec toute la considération requise. Il envisage toutefois de réunir les différents présidents aux fins de leur faire part des observations présentées en la matière.

Discussion des articles et votes.

Les articles 1, 2 et 3 ne donnent lieu à aucune observation et sont adoptés à l'unanimité.

Au cours de l'examen de l'article 4, un membre s'élève contre le fait que la veuve doit apporter la preuve qu'il existe une relation entre la cause du décès de son mari et un fait de guerre, pour justifier ses droits à la pension. Il d  ploire également le fait que la pension de veuve est refusée lorsque le mari est décédé d'une affection autre que celle pour laquelle il était pensionn  , alors que la veuve a parfois longuement partag   les souffrances de son mari invalide de guerre.

Algemene bespreking.

Een lid vraagt of de Raad van State opmerkingen heeft gemaakt i.v.m. het ontwerp.

De Minister antwoordt dat de Raad van State enkele weinig belangrijke opmerkingen heeft gemaakt betreffende de inkleding en de vorm, doch geen enkele wat de grond van de zaak betreft.

Een ander lid stelt vast dat er verschillende wetten geiden voor de invaliditeitspensioenen en de pensioenen van recht-hebbenden van de oorlog 1914-1918 en vraagt of de Minister geen coördinatie ervan overweegt.

De Minister antwoordt dat de basisteksten in feite bestaan uit de bij koninklijk besluit van 11 augustus 1923 gecoördineerde wetten van 23 november 1919 en 31 juli 1923.

Anderzijds wordt hun toepassingsgebied van jaar tot jaar kleiner en het nut van een coördinatie, die veel werk vraagt, wordt steeds betrekkelijker.

Hij deelt de Commissie mede dat de Regering, in het kader van een programmatie die zich uitstrekt over de jaren 1970-1972, sommige wijzigingen in de huidige wetgeving overweegt, onder meer met betrekking tot de indiening van nieuwe aanvragen of van aanvragen tot herziening wegens verergering.

Hetzelfde lid merkt op dat de commissies de bevoegdheid hebben het pensioen te weigeren aan de weduwen ten aanzien van wie zij oordelen dat zij dat voordeel niet waardig zijn. Ter zake beslissen zij soeverein. Hij vindt dat aan de commissies hier een buitensporige macht is toegekend.

De Minister antwoordt dat de commissies inderdaad administratieve rechtscolleges zijn die zich soeverein uitspreken over feitelijke toestanden en over rechtsbeginselen en dat hijzelf zich bij die beslissingen moet neerleggen wanneer zij in kracht van gewijsde zijn gegaan.

Het gaat hier nochtans om een vraagstuk dat buiten het kader van het ontwerp valt; dit ontwerp beoogt immers slechts technische hervormingen die de grondslagen van de wetgeving niet in het gedrang brengen.

Een lid merkt op dat de invaliden door de leden van de commissies niet altijd met de nodige achting worden ontvangen.

De Minister antwoordt dat men ter zake niet mag veralgemenen en dat hij persoonlijk kan getuigen dat bepaalde voorzitters integendeel alles in het werk stellen om de voor hen verschijnende personen met alle vereiste eerbied te ontvangen. Nochtans neemt hij zich voor de verschillende voorzitters samen te roepen om hen opmerkzaam te maken op de hieromtrent gemaakte opmerkingen.

Bespreking van de artikelen en stemmingen.

De artikelen 1, 2 en 3 geven geen aanleiding tot opmerkingen en worden eenparig aangenomen.

Tijdens de bespreking van artikel 4 verzet een lid zich tegen het feit dat de weduwe het bewijs moet leveren dat er een verband bestaat tussen de oorzaak van het overlijden van haar man en een oorlogsfeit, zulks om haar rechten op een pensioen te rechtvaardigen. Ook betreurt hij dat het weduwenpensioen geweigerd wordt als de echtgenoot overleden is ten gevolge van een andere aandoening dan die waarvoor hij gepensioneerd werd, ofschoon de weduwe soms lange tijd het lijden van haar man-oorlogsinvalides heeft gedeeld.

Le Ministre répond que ces remarques mettent à nouveau en cause des principes de base de la législation qui ne sont nullement visés par le projet en discussion.

Il attire toutefois l'attention sur le fait qu'à l'heure actuelle les veuves qui ont épousé un invalide titulaire du statut des grands mutilés et invalides ou un amputé ayant au moins 80 % d'invalidité peuvent, si leur mariage a duré un an au moins, obtenir une pension sans que le décès de leur mari soit en relation avec un fait de guerre,

D'autre part, les veuves de la guerre 1914-1918 dont le mari était invalide à 30 % pour une blessure ayant donné lieu à l'attribution d'un chevron de blessure ou à 60 % pour maladie, peuvent également obtenir une pension réduite dite de réversion, sans devoir établir le rapport de causalité,

Le Ministre signale en outre que dans le cadre de la programmation 1970-1972 à laquelle il a déjà fait allusion au cours de la discussion générale, le Gouvernement se propose d'ouvrir le droit à une pension égale aux 3/4 de la pension pleine, à toutes les veuves des invalides à 100 % non bénéficiaires du statut des grands mutilés et invalides, quelle que soit la cause du décès de leur mari.

Le Gouvernement envisage d'établir un régime de pensions de réversion en faveur des veuves de la guerre 1940-1915,

Ces différentes mesures sont manifestement prises dans un esprit conforme à celui des observations formulées par le membre.

Un autre membre fait remarquer que le Conseil d'Etat suggère des modifications à l'article 4, § 3, alors que cet article ne comporte que deux paragraphes.

Le Ministre répond qu'en réalité le texte soumis au Conseil d'Etat comprenait trois paragraphes. Cependant, le § 2 ayant été supprimé à la suite d'une autre remarque du Conseil d'Etat, le § 3 du texte original est devenu l'actuel § 2.

L'article 4 est adopté à l'unanimité,

Au cours de la discussion de l'article 5, un membre attire l'attention sur la lenteur de la procédure devant certaines commissions. Il cite à cet égard un cas concret où la procédure ne s'est terminée qu'après le décès de l'invalidé.

Il se félicite dès lors des mesures de rationalisation prévues par le projet.

Le Ministre répond qu'au-delà de ces mesures, il invitera les présidents des commissions à étudier tous les moyens à mettre en œuvre pour abréger les délais,

L'article 5 est ensuite adopté à l'unanimité de même que les articles 6, 7, 8 et 9,

L'ensemble du projet a également été adopté à l'unanimité,

Le Rapporteur.
H. BROUHON.

Le Président,
A. DEQUAE,

De Minister antwoordt dat die opmerkingen de grondbeginselen van de wetgeving opnieuw in het geding brengen, ofschoon deze geenszins in verband staan met het onderhavige ontwerp.

Nochtans vestigt hij de aandacht op het feit dat de weduwen die in het huwelijk zijn getreden met een invalide in het genot van het statuut van groot-verminkte en -invaliden of met een geamputeerde die minstens 80 % invaliditeit heeft, thans een pensioen kunnen verkrijgen - op voorwaarde dat hun huwelijk minstens een jaar heeft geduurd - zondcr dat het overlijden van de echtgenoot in verband met een oorlogsfeit staat.

Anderzijds kunnen de oorlogsweduwen 1911-1918 wier man 30 %-invalide was wegens een kwetsuur die aanleiding gaf tot de toekenning van een kwetsuurstreep of die 60 %-invalide was wegens ziekte, eveneens een beperkt « reversie-pensioen » krijgen, zonder daartoe het oorzakelijk verband te moeten bewijzen.

Bovendien wijst de Minister erop dat de Regering in het raam van de programmatie 1970-1972, waarop hij tijdens de algemene bespreking reeds zinspeelde, zich voorneemt een pensioen gelijk aan drie vierde van het volledige pensioen toe te kermen aan alle weduwen van 100 %-invaliden die niet in het genot van het statuut van groot-verminkte en -invalide zijn geweest, ongeacht de oorzaak van dezer overlijden.

De Regering denkt er eveneens aan, een systeem van reversiepensioen uit te werken ten voordele van de oorlogsweduwen 1940-1915,

Deze verschillende maatregelen liggen duidelijk in de lijn van de door het lid gemaakte opwerpinen.

Een ander lid merkt op dat de Raad van State wijzigingen voorstelt in artikel 4, § 3, alhoewel dit artikel slechts twee paragrafen telt.

De Minister antwoordt dat de aan de Raad van State voorgelegde tekst in feite drie paragrafen telde. Paragraaf 2 werd echter weggelaten ingevolge een andere opmerking van de Raad van State, zodat § 3 van de oorspronkelijke tekst de huidige § 2 geworden is.

Artikel 4 wordt eenparig aangenomen,

Bij de bespreking van artikel 5 vestigt een lid de aandacht op de traagheid van de rechtspleging in sommige commissies. In dit verband haalt hij een concreet geval aan waarin de rechtspleging slechts beëindigd werd na het overlijden van de invalide.

Hij spreekt derhalve zijn tevredenheid uit over de in het ontwerp voorgestelde rationalisatiemaatregelen.

De Minister antwoordt dat hij, naast de voorgestelde maatregelen, de voorzitters van de commissies zal verzoeken alle middelen aan te wenden om de termijnen te verkorten.

Vervolgens worden artikelen 5 en ook de artikelen 6, 7, 8 en 9 eenparig aangenomen,

Het wetsontwerp in zijn geheel wordt eveneens eenparig aangenomen.

De Verslaggever,
H. BROUHON.

De Voorzitter,
A. DEQUAE.